

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180030
NAZWA
OBSZARU Wisłok Środkowy z Dopływami

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180030	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Wisłok Środkowy z Dopływami

1.4. Data opracowania 2008-11	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 13 lipca 2022 r. w spr. soo Wisłok Środkowy z Dopływami (PLH180030)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
21.6568

Szerokość geograficzna
49.796

2.2. Powierzchnia [ha]:
1064.64

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL32	Podkarpackie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6410			32.7		G	B	C	B	B
6510			28.77		G	B	C	C	C
9170			34.69		G	B	C	B	B
91E0			44.11		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze				Ocena obszaru	
		Nazwa					Jakość		

Grupa	Kod	naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
F	1130	Aspius aspius			p	1	100	i	C	P	C	C	C	C
F	5264	Barbus carpathicus			p	15000	50000	i	R	M	C	B	C	C
F	1149	Cobitis taenia			p				V	DD	D			
F	1163	Cottus gobio			p	1000	5000	i	V	M	C	B	C	C
F	1096	Lampetra planeri			p				V	DD	D			
M	1355	Lutra lutra			p				P	M	D			
I	1060	Lycaena dispar			p	2	10	i	P	M	C	B	C	C
F	1145	Misgurnus fossilis			p	1	100	i	R	M	C	C	C	C
I	6179	Phengaris nausithous			p	150	300	i	P	M	C	B	C	B
I	6177	Phengaris teleius			p	300	600	i	P	M	C	B	C	B
F	5339	Rhodeus amarus			p	2000	10000	i	V	M	D			
F	6144	Romanogobio alpinus			p	50	300	i	R	M	C	C	C	C
F	6143	Romanogobio kessleri			p	100	500	i	R	M	C	C	C	C
I	1032	Unio crassus			p				P	DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N10	24.88
N23	7.72
N19	0.73

N06	8.91
N17	0.33
N12	57.43
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami położony jest w województwie podkarpackim, w powiatach: brzozowskim (gm. Domaradz, Haczów), Krosno (gm. Krosno), krośnieńskim (gm. Korczyna, Krościenko Wyżne, Rymanów, Wojaszkówka), rzeszowskim (gm. Boguchwała, Lubenia), Rzeszów (gm. Rzeszów), sanockim (gm. Besko), strzyżowskim (gm. Czudec, Frysztak, Niebylec, Strzyżów, Wiśniowa). Zgodnie z fizyczno-geograficznym podziałem Polski obszar ten zlokalizowany jest w Prowincji Karpat Zachodnich z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym w Makroregionie Pogórze Środkowobeskidzkie, Mezoregionach Pogórze Strzyżowskie, Dynowskie, Kotlina Jasieńsko-Krośnieńska. Obszar w większości położony jest w obrębie fliszu karpackiego, w skład, którego wchodzi głównie piaskowce i łupki wieku od kredy do neogenu. Ze względu na podłoże na obszarze utworzyły się mady rzeczne, powstałe w wyniku wód płynących. Wisłok Środkowy z Dopływami położony jest w dolinie rzeki Wisłok od zapory w Sieniawie do zbiornika zaporowego w Rzeszowie oraz rzeki Stobnicy, od mostu drogowego na trasie Domaradz-Golcowa do ujścia. Oba ciek mają charakter podgórski, typowy dla pogórzy karpaccich. Przebieg koryta jest urozmaicony, na przemian występują odcinki z szybszym prądem wody i odcinki głębsze, wolno płynące. Pod względem ichtiologicznym obszar należy do krainy brzany. Obszar Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami położony jest na obszarach rolniczych i rolniczo-leśnych. Niemal na całej długości, po obu stronach rzeki biegną drogi komunikacyjne różnej klasy (powiatowe, wojewódzkie, gminne), którym z reguły towarzyszy zabudowa zagrodowa i miejska.

4.2. Jakość i znaczenie

O wysokich walorach przyrodniczych obszaru decyduje skład ichtiofauny, obfitującej w rzadkie, zagrożone gatunki, znane w Polsce z nielicznych stanowisk. Łącznie stwierdzono tu ponad 30 taksonów, w tym aż 10 z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Oprócz siedlisk właściwych dla ryb, obszar chroni siedliska przyrodnicze z załącznika I Dyrektywy siedliskowej. Obok towarzyszących rzekom łęgów i zajmujących nieco wyżej położone miejsca, grądów do przedmiotów ochrony włączono łąki świeże i zmiennowilgotne. Występują one w postaci dwóch dużych kompleksów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie rzek. Kompleks łąk świeżych znajduje się nad Stobnicą, między Domaradem a Lutczą.

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)

Na obszarze Wisłok Środkowy z Dopływami stwierdzono płyty siedliska 6410. Zlokalizowane są one w pobliżu miejscowości Bratkówka.

Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B. Na taką ocenę wpływ miał niski udział gatunków charakterystycznych (jedno stanowisko oceniono na FV, dwa na U1), obecność gatunków dominujących, inwazyjnych (nawłóć późna) oraz ekspansywnych (trzcinnik piaskowy, wyczyniec łąkowy). Siedlisko zostało stwierdzone na powierzchni 32,70 ha, z czego 26,17 ha stanowi odrębne płyty, natomiast niewielka część wspomnianego zbiorowiska tworzy układ mozaikowy z siedliskiem 6510 na powierzchni 6,53 ha (6410 – 3,81 ha, 6510 – 2,72 ha).

W wybranych płatach zaobserwowano przenikanie się siedlisk, co wynika przede wszystkim ze zbieżnego składu gatunkowego, który jest bardzo zmienny. Siedlisko 6410 cechuje m.in. udział traw charakterystycznych dla siedliska 6510, jak *Arrhenatherum elatius*, *Dactylis glomerata*. Stwierdzona powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: niezadowalająca liczba gatunków charakterystycznych na większości stanowisk, obecność gatunków ekspansywnych oraz inwazyjnych, miejscami obserwowana ekspansja krzewów i podrostu drzew oraz pozostawiony wojłok), stopień zachowania funkcji (II dobre perspektywy: siedlisko posiada dobre perspektywy ochrony i przy stosowaniu odpowiednich zabiegów ochrony czynnej możliwe jest utrzymanie i poprawa stanu siedliska).

Ocena ogólna: B – dobra

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Na przedmiotowym obszarze stwierdzono siedlisko o podtypie 6510-1 – łąka rajgrasowa (owsicowa) (*Arrhenatheretum elatioris*), zajmujące 14 pól w obszarze. Reprezentatywność dobra – B. Na taką ocenę miał wpływ ubożony skład gatunków charakterystycznych dla siedliska oraz obecność gatunków ekspansywnych. Siedlisko zostało stwierdzone na powierzchni 28,77 ha, z czego 22,24 ha stanowi odrębne pole, natomiast niewielka część pól wspomnianego zbiorowiska tworzy układ mozaikowy z siedliskiem 6410 na powierzchni 6,53 ha (6410 – 3,81 ha, 6510 – 2,72 ha).

W wybranych polach zaobserwowano przenikanie się siedlisk, co wynika przede wszystkim z zbieżnego składu gatunkowego, który jest bardzo zmienny, do którego zaliczamy takie gatunki jak: *Alopecurus pratensis*, *Arrhenatherum elatius*, *Dactylis glomerata*, *Holcus lanatus*. Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania oceniono jako średni lub zdegradowany – C, na tą ocenę składa się: stopień zachowania struktury (III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana: niski udział dobrze zachowanych pól siedliska, niezadowalająca liczba gatunków charakterystycznych na większości stanowisk, obecność gatunków ekspansywnych oraz inwazyjnych, obserwowana ekspansja krzewów i podrostu drzew), stopień zachowania funkcji (II dobre perspektywy: nie przewiduje się znacznego oddziaływania czynników zagrażających).

Ocena ogólna: C – znacząca.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum* i *Tilio-Carpinetum*)

Siedlisko tworzy 11 pól, z czego największy areal siedliska występuje na południe od Beska, kilka pól w okolicach Krosna oraz sporadycznie na pozostałym obszarze. Najczęściej grądy stwierdzano na zboczach dolin rzecznych. Pola siedlisk pod względem trofizmu i wilgotności sięgają od suchych i ciepłolubnych, po wilgotne łąkowe postacie. Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B, na taką ocenę zaważył bogaty skład gatunkowy drzewostanu.

Drzewostany są różnicowane gatunkowo i wiekowo. Runo jest bogate florystycznie z obecnością gatunków chronionych. Niektóre pola posiadają zniekształconą kombinację florystyczną w stosunku do typowej dla siedliska z gatunkami inwazyjnymi takimi jak niecierpek drobnokwiatowy oraz z gatunkami obcymi w drzewostanie (robinia akacjowa).

Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: właściwa charakterystyczna kombinacja florystyczna, drzewostany różnicowane gatunkowo, obecność gatunków inwazyjnych oraz obcych w drzewostanie, brak starodrzewu), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: pola siedliska wykazują niewielką ilość martwego drewna, obecne naturalne odnowienia drzewostanu, na niektórych polach zauważalne zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna).

Ocena ogólna: dobra – B.

*9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stromych stokach i zboczach (*Tilio platyphyllis-Acerion pseudoplatani*)

W obszarze Wisłok Środkowy z Dopływami stwierdzono 8 pól siedliska 9180. Największy areal siedliska występuje na południe od Beska, kilka pól w okolicach Krosna oraz sporadycznie na pozostałym obszarze.

Za podstawowe kryterium wyróżnienia siedliska należy przyjąć swoistą fizjonomię i warunki siedliskowe (stromo zbocza, często z wychodniami skalnymi i głązowiskami). Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B. Na taką ocenę wpływ miała obecność gatunków charakterystycznych dla siedliska w warstwie drzew i krzewów, brak gatunków dominujących na większości polach, zrównoważony udział gatunków z klasy *Quercus-Fagetea*, sporadyczny udział gatunków porębowych, drzewostan młody różnicowany gatunkowo i wiekowo, dobrze reprezentowany podrost. Na niektórych stanowiskach rozrzedzona warstwa drzew, runo zdominowane przez jeden gatunek oraz obecność obcych gatunków inwazyjnych – robinia akacjowa.

Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania oceniono jako dobry – B, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień

zachowania struktury (II – dobrze zachowana: na większości stanowisk występują wszystkie warstwy roślinności, obecność gatunków charakterystycznych, brak gatunków dominujących na większości płatach, brak rodzimych gatunków ekspansywnych, zaburzona pionowa struktura roślinności na czterech płatach), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: obecne odnowienia różnowiekowe, nie przewiduje się znacznego oddziaływania czynników zagrażających).

Ocena ogólna – B.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe)

Na przedmiotowym obszarze występują dwa podtypy siedliska: *91E0-1 łęg wierzbowy oraz *91E0-3 niżowy łęg jesionowo-olszowy. W obszarze dominuje podtyp 91E0-1 łęg wierzbowy.

Podtyp 91E0-3 trafia się bardzo rzadko. Drzewostan zbudowany głównie z wierzy białej z domieszką innych drzew liściastych. W obszarze wykształciła się bogata i zwarta warstwa krzewów, która jest prawdopodobnie efektem rozluźnionej warstwy drzewostanu. Runo zielne jest mocno zwarte, natomiast runo mszyste wykazuje słabe pokrycie. Reprezentatywność dobra – B. Na taką ocenę miał wpływ niezadawalający udział gatunków charakterystycznych na większości stanowisk, obecność inwazyjnych gatunków obcych w podszybie i runie tj. niecierpek gruczołowy oraz gatunków ekspansywnych – jeżyna popielica.

Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania oceniono jako średni lub zdegradowany – C, podstawą przyjęcia takiej oceny były podkryteria: stopień zachowania struktury (III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana: zubożony skład gatunków charakterystycznych, obecność gatunków inwazyjnych oraz gatunków ekspansywnych, struktura roślinności antropogenicznie ujednolicona), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: mała ilość martwego drewna, pojedyncze odnowienia drzewostanu, obecne zaśmiecenie, prześwietlenie), możliwość odtworzenia (III – trudne: prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z typem siedliska przyrodniczego oraz ograniczenie wycinania martwych i zamierających drzew).

Ocena ogólna – C.

*91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

W obszarze Wiśłok Środkowy z Dopływami fizjonomia zespołu zajmującego 10 płatów, skład gatunkowy nie odbiega od typowych układów obserwowanych w kraju.

Warstwa drzew jest dobrze rozwinięta, gdy najwyższa warstwa jest mniej zwarta to bujniej rozwija się warstwa podokapowa. Również warstwa krzewów jest urozmaicona gatunkowo i mocno zwarta, co jest typowe dla tego siedliska. Runo jest mniej zwarte, co prawdopodobnie może wynikać z częstych zalewów i zamulania podłoża.

Siedlisko wykształca się na terasach zalewowych.

Stopień reprezentatywności siedliska został oceniony jako dobry – B, na taką ocenę zaważył zubożony udział gatunków charakterystycznych dla siedliska, miejscami obecność gatunków ekspansywnych – jeżyna popielica i inwazyjnych – nawłóć późna.

Powierzchnia siedliska stanowi poniżej 2% powierzchni tego siedliska przyrodniczego w odniesieniu do skali całego kontynentalnego regionu biogeograficznego (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania oceniono jako B – dobry, na tą ocenę składa się: stopień zachowania struktury (II – dobrze zachowana: na większości stanowisk stwierdzono średnioliczny udział gatunków charakterystycznych dla siedliska, miejscami pojawiają się gatunki ekspansywne i inwazyjne, obecny jednolity stary drzewostan, wyraźne procesy grądowania w niektórych płatach siedliska), stopień zachowania funkcji (II – dobre perspektywy: mała ilość martwego drewna, obecność zniekształceń np. zgryzy bobrowe).

Ocena ogólna: B – dobra.

1130 Boleń (*Aspius aspius*)

W obszarze nie stwierdzono gatunku na żadnym z 10 stanowisk, jednak na kilku stanowiskach stwierdzono istnienie sprzyjających siedlisk.

Populację szacuje się na 1-100 os. Ryby te wędrują w swoim życiu kilkanaście a nawet kilkadziesiąt kilometrów, dlatego jest możliwe zajęcie tych siedlisk w niedalekiej przyszłości, pod warunkiem udrożnienia cieków.

Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: całe kaskady progów na ciekach

stanowią dla gatunku bardzo istotne bariery, zaś częste regulacje znacznie pogarszają warunki siedliskowe) oraz możliwości odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: udrożnienie dopływów w obszarze i najbliższej okolicy) – ocena C. Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

5264 Brzanka (*Barbus carpathicus*)

W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono gatunek na 5 z 10 stanowisk. Odłowiono ogółem 361 osobników. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: właściwa jakość hydromorfologiczna, zaburzona ciągłość rzeki w wyniku budowy zapór i zbiorników zaporowych, które spowalniają bieg rzeki i zmieniają jej charakter) – ocena B.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: C

1145 Piskorz (*Misgurnus fossilis*)

W trakcie inwentaryzacji nie stwierdzono gatunku na żadnym z 10 stanowisk, jednak na kilku stanowiskach stwierdzono istnienie sprzyjających siedlisk.

Stan populacji piskorza oceniono na poziomie C: $2\% \geq p > 0$ populacji krajowej.

Stan zachowania w obszarze – C: stopień zachowania cech siedliska gatunku (III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: w wielu miejscach cieki są zniszczone pracami regulacyjnymi, a także przegradami poprzecznymi, tworzącymi całe kaskady. Stanowią one trwałą barierę migracyjną dla tego gatunku), możliwość odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: poprawienie warunków siedliskowych poprzez udrożnienie cieków oraz powstrzymanie się od prac regulacyjnych na terenie obszaru).

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

*5339 Różanka (*Rhodeus amarus*)

W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono pięć stanowisk gatunku. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: liczne regulacje i przegrody poprzeczne koryta, zanieczyszczenia przemysłowe, które ograniczają lub eliminują populacje małży z rodziny skójkowatych, a razem z nimi różanek (wynik zależności o charakterze symbiozy) oraz możliwości odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: likwidacja barier lub ich udrożnienie – przepławki) – ocena C.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

6144 Kiełb białopłetwy (*Romanogobio albipinnatus*)

Kiełb występuje w siedlisku z piaszczysto – mulistym dnem. Na obszarze objętym opracowaniem stwierdzono jedno stanowisko gatunku.

Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: liczne progi i regulacje koryta) oraz możliwości odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: zrenaturyzowanie części rzeki leżącej powyżej stanowiska) – ocena C.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

6143 Kiełb Kesslera (*Romanogobio kesslerii*)

Na obszarze objętym opracowaniem stwierdzono jedno stanowisko gatunku, z czego na kilku pozostałych stanowiskach stwierdzono istnienie sprzyjających siedlisk. Obecna jest tylko jedna kategoria wiekowa populacji.

Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: znaczna ilość barier migracyjnych w obszarze, powodujących izolację małych populacji, a w końcu ich zanikanie) oraz możliwości odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: poprawa jakości ekologicznej wód, utrzymanie właściwej jakości hydromorfologicznej i udrożnienie cieków w obszarze, a także powstrzymanie się od dalszej regulacji cieków) – ocena C.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

***1146 Koza złotawa (Sabanajewia aurata)**

Koza złotawa to gatunek dość rzadki, który w obszarze został stwierdzony na 1 stanowisku.

Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane: liczne bariery i regulacje koryt) oraz możliwości odtworzenia (II – możliwe przy średnim nakładzie środków: poprawienie warunków siedliskowych poprzez udrożnienie cieków oraz powstrzymanie się od prac regulacyjnych na terenie obszaru) – ocena C.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

1163 Głowacz białopłetwy (Cottus gobio)

W obszarze stwierdzono 5 stanowisk gatunku. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II – elementy dobrze zachowane: niezaburzona ciągłość cieku, brzegi porośnięte niewielką ilością drzew, miejscami zaburzona geometria koryta oraz regulowane w przeszłości dno) – ocena B.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

***1337 Bóbr europejski (Castor fiber)**

Gatunek został stwierdzony powszechnie na całym obszarze. Na terenie obszaru obserwowano w zdecydowanej większości świeże ślady żerowania nad rzeką i w sąsiedztwie starorzeczy, świadczące o ciągłej obecności gatunku w obszarze.

Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II elementy dobrze zachowane: bogata baza pokarmowa z uwagi na duży udział drzew i krzewów preferowanych gatunków i o preferowanej średnicy, udział siedlisk kluczowych, niezadawalający charakter strefy brzegowej, obecność dróg, sąsiedztwo zabudowań i pól uprawnych) – ocena B.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: dobra – B.

***1355 Wydra (Lutra lutra)**

Na terenie obszaru stwierdzono stałą obecność gatunku na podstawie śladów aktywności, w tym występowania odchodów. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II elementy dobrze zachowane: bogata baza pokarmowa, udział siedlisk kluczowych, niski stopień pokrycia brzegów drzewami i krzewami, zagrożenia związane są z bliskością głównych dróg oraz sąsiedztwem terenów zabudowanych) – ocena B.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: dobra – B.

1060 Czerwończyk nieparek (Lycaena dispar)

Motyl został zaobserwowany na łące będącej mozaiką łąk świeżych, wilgotnych, szuwarów wielkoturzycowych i ziołorośli, pomiędzy rzeką Stobnica, a drogą krajową nr 19 w miejscowości Kobyla. Łąka jest koszona na niewielkim fragmencie. Na części łąki obserwuje się powolne wkraczanie krzewów. Bazę pokarmową stanowił szczaw lancetowaty występujący pojedynczo wzdłuż rowów melioracyjnych oraz szczaw omszony występujący w rozproszeniu. Z roślin nektarodajnych obserwowano np. krwawnicę pospolitą, chaber łąkowy. Na stanowisku obserwowano dwa imagines.

Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania populacji został określony na podstawie podkryteria: stopnia zachowania cech siedliska gatunku (II elementy dobrze zachowane: zagrożenie w postaci sukcesji krzewów, sprzyjające środowisko z odpowiednią ilością roślin kwiatowych – nektarodajnych) – ocena B.

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: znacząca – C.

6179 Modraszek nausitous (Phengaris nausithous)

Na obszarze objętym opracowaniem stwierdzono jedno stanowisko gatunku. Jest to obszerny kompleks łąk trzęślicowych, świeżych i ziołorośli w pobliżu miejscowości Ustrobną. Stanowią one obszerną bazę pokarmową dla gatunku.

Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania w obszarze: B – dobry: stopień zachowania cech siedliska gatunku (II elementy dobrze zachowane: część łąk niekoszona, zarastanie trzcinikiem piaskowym oraz wiaźówką błotną, duży udział rośliny żywicielskiej). Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: dobra – B.

6177 Modraszek telejus (Phengaris telejus)

Gatunek posiada stanowisko wśród łąk trzęślicowych, łąk ziołoroślowych i zbiorowisk szuwarowych. Na obszarze objętym opracowaniem stwierdzono na 1 stanowisk gatunku. Populację gatunku szacuje się na $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej – C.

Stan zachowania w obszarze: B – dobry: stopień zachowania cech siedliska gatunku (II elementy dobrze zachowane: duży udział rośliny żywicielskiej, brak koszenia łąk, powolna sukcesja krzewów).

Izolacja – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru – C.

Ocena ogólna: dobra – B.

1149 Koza (Cobitis taenia)

W obszarze nie stwierdzono obecności gatunku. Czynnikiem mającym wpływ na zanik populacji było pogorszenie jakości wody spowodowane zanieczyszczeniami, przeżyźnieniem wód, niszczeniem siedlisk związane z zabudową hydrotechniczną rzek czy poborem kruszywa a także tworzeniem przeszkód migracyjnych, w obszarze objętym opracowaniem. A z racji wrażliwości populacji na pogorszające się warunki siedliskowe, gatunek zanikł w siedlisku. Ocena D.

1096 Minóg strumieniowy (Lampetra planeri)

Minóg strumieniowy zaliczony został do gatunków bardzo rzadkich. Ustne informacje wskazują na występowanie minoga strumieniowego w środkowym Wiśloku i Stobnicy. Obecnie w obszarze objętym opracowaniem nie stwierdzono gatunku. Ze względu na niepełne informacje o gatunku oraz z racji wrażliwości gatunku na pogorszenie jakości wody spowodowane spływami powierzchniowymi z pól uprawnych, nielegalnym odprowadzaniem ścieków bytowych do potoków, modyfikacja koryta, związana z zabudową hydrotechniczną i poborem kruszywa, nadaje się ocenę D.

1032 Skójką gruboskorupowa (Unio crassus)

Skójką gruboskorupowa zamieszkuje czyste wody płynące o dość szybkim nurcie, rzeki, strumienie i kanały melioracyjne. Na obszarze objętym opracowaniem stwierdzono dwa stanowiska gatunku, kolejno 1 osobnika i 2 osobniki, a na drugim stanowisku puste muszle, natomiast nie stwierdzono kolonii tego gatunku. Siedlisko nie stwarza dogodnych warunków dla skójki a głównym czynnikiem prowadzącym do wycofywania się populacji z obszaru jest zanik siedlisk spowodowany regulacją koryt rzecznych. W związku z powyższym ocena populacji gatunku została sklasyfikowana na D.

*czeka na nowelizację rozporządzenia wyznaczającego obszar

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne		
	Zagrożenia	Zanieczyszczenie
		Wewnętrzne

Poziom	i presje [kod]	(opcjonalnie) [kod]	/ zewnątrzne [i o b]
H	A02		i
M	E03.01		i
L	D01.02		i
M	J02.03		i
H	J02.12		o
M	I01		i
L	I02		i
M	B02.04		i
M	J03.01		b
M	A03.03		i
H	K02.01		i
M	J02.01		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnątrzne [i o b]

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1)Knapp A. 1869. Przyczynek do flory obwodów jasielskiego i sanockiego. Spraw. Kom. Fizjogr. AU. 3: 74-109;2)Bieniarz K., Epler P. 1972. Ichtyofauna niektórych rzek Polski Południowej. Acta Hydrobiol. 14,4: 419-444;3)Skóra S. 1972. The cyprinid *Alburnus bipunctatus* Bloch from the basins of the rivers Upper San and Dunajec Acta Hydrobiol 14 173-204;4)Święs F. 1978. Materiały do florystycznej charakterystyki Beskidu Niskiego. Ann. UMCS, sec. C. 33: 333-348;5)Święs F. 1982. Geobotaniczna charakterystyka lasów dorzeczy Jasionki i Wisłoka w Beskidzie Niskim. Biblioteka Przemyska, Towarzystwo Przyjaciół Nauk. 70 70-100;6)Pasternak K., Wajdowicz Z. 1983. Rekreacja a gospodarka wodno - wodociągowa i rybna w zbiorniku zaporowym Besko. Problemy Zagospodarowania Ziemi Górskich 23 223 – 231;7)Towpasz K. 1987. Rośliny naczyniowe Pogórza Strzyżowskiego. Zesz. Nauk. UJ, Prace Bot. 16: 8-160;8)Leopold M., Bnińska M., Wołos A., Grabowska K., Piskorski P. 1989. Ocena stanu środowiska i gospodarki rybackiej w oparciu o rejestry połowów wędkarskich na wodach woj. krośnieńskiego wraz z wytycznymi do prowadzenia tej

gospodarki. Zarząd Okręg. PZW. Krosno. ss. 105;9)Skóra S., Włodek J.M. 1989. Ichtyofauna dorzecza górnego Wisłoka. *Studia Ośr. Dok. Fizjogr.* 17: 321-343;10)Bieniarz K., Epler P. 1991. Ichtyofauna. W: I. Dynowska, M. Maciejewski (red.). *Dorzecze Górnej Wisły*. 2: 69-81;11)Dynowska I, Maciejewski M. 1991. *Dorzecze górnej Wisły. Część I i II*. PWN, Warszawa – Kraków;12)Oklejewicz K., 1993. *Flora Dołów Jasielsko-Sanockich*. Zesz. Nauk. Uniw. Jagiell. MCIII, Prace Bot. zeszyt 26;13)Marszał L., Przybylski M. 1996. Zagrożone i rzadkie ryby Polski Środkowej *Zool. Pol. (Suppl.)* 41 61-72;14)Kukuła K., Suchy M., Stachyrak J 1999. Ekspertyza diagnostyczna dla potrzeb strategii rozwoju województwa podkarpackiego dotycząca zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska. (oprac. dla Urzędu Marszałkowskiego woj. podkarpackiego) 45;15)Witkowski A., Błachuta J., Kotusz J., Heese T. 1999. Czerwona lista słodkowodnej ichtyofauny Polski. *Chrońmy Przyr. Ojcz.* 55: 5-19;16)Włodek J.M., Skóra S. 1999. Badania ichtyofaunistyczne w rzece i dorzeczu Wisłoki w latach 1994. - 1995. *Rocz. Nauk. PZW.* 12: 29-60;17)Brylińska M. (red.). 2000. *Ryby słodkowodne Polski* Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa; 18)Warcholik W. 2000. Antropogeniczne oblicze dna doliny rzecznej *Aura* 47 – 9;19)Anonymus. 2001. *Koncepcja sieci Natura 2000 w Polsce. RAPORT KONCOWY*. (red. zespół). czerwiec, Warszawa. Anonymus. - Materiały Zarządu Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Rzeszowie i Krośnie;20)Głowaciński Z. (red.). 2001. *Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce*. PWRiL, Warszawa; 21)Kukuła K. 2001. Zagrożone gatunki ryb i minogów w południowo-wschodniej Polsce. *Rocz. Nauk. PZW, Supl.* 14,33: 235-248;22)Bartel R. 2002. Ryby dwuśrodowiskowe, ich znaczenie gospodarcze, program restytucji tych gatunków. *Suppl. ad Acta Hydrobiol.* 3 37-55;23)Kondracki J. 2002. *Geografia regionalna Polski* PWN, Warszawa; 24)Kukuła K. 2003. Structural changes in the ichthyofauna of the Carpathian tributaries of the River Vistula caused by anthropogenic factors *Supplementa ad Acta Hydrobiologica* 41 – 63;25)Kukuła K., Sandor J. 2003. Fishes and lampreys. W: Witkowski Z. J., Król W., Solarz W. (red.): *Carpathian List of Endangered Species*. WWF and Institute of Nature Conservation (Polska). Vienna - Krakow. 35-38;26)Wiśniewolski W. 2003. Możliwości przeciwdziałania skutkom przegradzania rzek i odtwarzania szlaków migracyjnych ryb. *Suppl. Acta Hydrobiol.* 6 45-64;27)Pawlaczyk P., Kepel A., Jaros R., Dzieciolowski R., Wylegała P., Szubert A., Sidło P.O. 2004. Propozycja optymalnej sieci obszarów Natura 2000 w Polsce - "Shadow List". Szczegółowa analiza wdrożeniowa Dyrektywy Siedliskowej. Syntetyczne ujęcie wdrożenia DyBezkręgowiec. Załącznik II;28)Przybylski M., Zięba G., Kotusz J., Terlecki J., Kukuła K. 2004. Analiza stanu zagrożenia ichtyofauny wybranych rzek Polski *Arch. Pol. Fish.* 12 , suppl. 2: 131-142;29)Wiśniewolski W., Augustyn L., Bartel R., Depowski R., Dębowski P., Klich M., Kolman R., Witkowski A. 2004. Restytucja ryb wędrowniczych a drożność polskich rzek. WWF Polska, Warszawa; 30)Witkowski A., Kotusz J., Przybylski M., Marszał L., Heese T., Amirowicz A., Buras P., Kukuła K. 2004. Pochodzenie, skład gatunkowy i aktualny Powrót X Powrót Powrót stopień zagrożenia ichtyofauny w dorzeczu Wisły i Odry. *Archives of Polish Fisheries* 12/suppl. 2 7-20;31)Amirowicz A., Kukuła K. 2005. Stream habitat conditions and fish fauna with the occurrence range of Walecki barbel, *Barbus cyclolepis Waleckii Rolik, 1970 (Teleostei: Cyprinidae)* in Polish part of the Carpathian Mts. *Polish Journal of Ecology* 53 503-522;32)Czarnecka H. (red.) 2005. *Atlas podziału hydrograficznego Polski. Seria Atlasy IMGW*, Warszawa; 33)Jelonek M., Sobieszczyk P., Makles M., Engel J. 2005. Weryfikacja istniejących ostoi Natura 2000 oraz propozycja specjalnych obszarów ochrony regionu alpejskiego dla ochrony gatunków ryb wymienionych w załączniku II Dyrektywy 92/43/EWG *Maszynopis*. Warszawa. Ministerstwo Środowiska, WWF Polska;34)Kukuła K. 2005. Ichtyofauna rzek na tle zapór wodnych i towarzyszących im zagrożeń. W: *Środowiskowe aspekty gospodarki wodnej*. Tomiałojć L., Drabiński A. (red.). Komitet Ochrony Przyrody PAN, Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Wrocław 253-264;35)Jelonek M., Sobieszczyk P. 2006. *Wojewódzki Program Ochrony i Rozwoju Zasobów Wodnych Województwa Podkarpackiego w Zakresie Przywrócenia Możliwości Migracji oraz Restytucji Ryb Dwuśrodowiskowych*. Urząd Marszałkowski Woj. Podkarpackiego. ss. 65;36)Oklejewicz K. 2006. Distribution patterns of *Rubus* species (Rosaceae) in the eastern part of the Polish Carpathians. *Polish Botanical Studies* 21 1-98;37)Wojton A., Kukuła K. 2008. Nowe stanowisko piskorza *Misgurnus fossilis* Linné, 1758 w Kotlinie Sandomierskiej. *Chrońmy Przyrodę Ojczystą* 64 (1) 103-109;38)BULiGL Oddział w Przemyśle. 2019. Aneks do Planu urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Strzyżów na lata 2014 -2023;39)Przemyski A. 2021. Raport ochrony gatunków mięczaków dla obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 w województwie podkarpackim. Kielce;40)Przemyski A. 2021. Raport ochrony gatunków owadów dla obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 w województwie podkarpackim. Kielce;41)Przemyski A. 2021. Raport ochrony gatunków ryb dla obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 w województwie podkarpackim. Kielce;42)Przemyski A. 2021. Raport ochrony gatunków ssaków dla obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 w województwie podkarpackim. Kielce;Przemyski A. 2021. Raport ochrony siedlisk przyrodniczych dla obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 w województwie podkarpackim. Kielce;43)Przemyski A. 2022. Plan zadań ochronnych dla

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	2.34	PL04	18.59		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Czarnorzecko-Strzyżowski Park Krajobrazowy	*	2.34
PL04	Czarnorzecki Obszar Chronionego Krajobrazu	*	13.35
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego	*	4.71
PL04	Strzyżowsko-Sędziszowski Obszar Chronionego Krajobrazu	*	0.54

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat.rzeszow@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180030

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--